

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 296/2011

z dnia 25 marca 2011 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 204/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję 2011/178/WPZiB z dnia 23 marca 2011 r. zmieniającą decyzję Rady 2011/137/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii ⁽¹⁾,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja 2011/178/WPZiB przewiduje m.in. dodatkowe środki ograniczające w odniesieniu do Libii, w tym zakaz lotów w przestrzeni powietrznej Libii, zakaz lotów samolotów libijskich w przestrzeni powietrznej Unii oraz dalsze przepisy dotyczące środków wprowadzonych w decyzji Rady 2011/137/WPZiB z dnia 28 lutego 2011 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii ⁽²⁾, w tym przepis zapewniający, że środki te pozostaną bez wpływu na działalność humanitarną w Libii.
- (2) Niektóre z tych środków wchodzą w zakres Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do ich wdrożenia niezbędne są działania regulacyjne na szczeblu unijnym, mające w szczególności zapewnić jednolite stosowanie tych środków przez podmioty gospodarcze we wszystkich państwach członkowskich.
- (3) Rozporządzenie Rady (UE) nr 204/2011 ⁽³⁾ powinno zostać odpowiednio zmienione.
- (4) W celu zapewnienia skuteczności środków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu musi ono wejść w życie z dniem jego opublikowania,

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 204/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

1. Zakazuje się:

- a) bezpośredniego lub pośredniego udzielania osobom, podmiotom lub organom w Libii albo do użytku w tym państwie pomocy technicznej związanej z towarami i technologiami wymienionymi we Wspólnym wykazie uzbrojenia Unii Europejskiej (*) (zwanym dalej »wspólnym wykazem uzbrojenia«) lub związanej z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i użytkowaniem towarów zawartych w tym wykazie;
- b) bezpośredniego lub pośredniego udzielania osobom, podmiotom lub organom w Libii albo do użytku w tym państwie pomocy technicznej lub usług pośrednictwa związanych ze sprzętem, który mógłby zostać wykorzystany do represji wewnętrznych, wyszczególnionym w załączniku I;
- c) bezpośredniego lub pośredniego udzielania wsparcia finansowego lub pomocy finansowej związanej z towarami i technologiami wymienionymi we wspólnym wykazie uzbrojenia lub w załączniku I, w tym w szczególności udzielania dotacji, pożyczek i ubezpieczenia kredytów eksportowych na potrzeby sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu takich produktów lub na potrzeby udzielania związanej z tym pomocy technicznej osobom, podmiotom lub organom w Libii albo do użytku w tym państwie;
- d) bezpośredniego lub pośredniego udzielania pomocy technicznej, wsparcia finansowego lub pomocy finansowej, usług pośrednictwa lub usług transportowych związanych z zapewnianiem uzbrojonego najemnego personelu wojskowego w Libii albo do użytku w tym państwie;
- e) świadomego i umyślnego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest ominięcie zakazów, o których mowa w lit. a)–d).

⁽¹⁾ Dz.U. L 78 z 24.3.2011, s. 24.

⁽²⁾ Dz.U. L 58 z 3.3.2011, s. 53.

⁽³⁾ Dz.U. L 58 z 3.3.2011, s. 1.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 wymienione w nim zakazy nie mają zastosowania do udzielania pomocy technicznej, wsparcia finansowego i pomocy finansowej związanej z nieśmiercionośnym sprzętem wojskowym służącym wyłącznie celom humanitarnym lub ochronnym ani do innej sprzedaży i dostaw broni i powiązanych materiałów, zatwierdzonych wcześniej przez komitet sankcji.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państw członkowskich, wymienione w załączniku IV, mogą zezwolić na udzielanie pomocy technicznej, wsparcia finansowego i pomocy finansowej związanej ze sprzętem, który mógłby zostać wykorzystany do represji wewnętrznych, na warunkach jakie uznają za stosowne, jeżeli stwierdzą, że sprzęt ten jest przeznaczony wyłącznie do celów humanitarnych lub ochronnych.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państw członkowskich, wymienione w załączniku IV, mogą zezwolić na udzielanie osobom, podmiotom lub organom w Libii pomocy technicznej, wsparcia finansowego i pomocy finansowej związanej z towarami i technologiami wymienionymi we wspólnym wykazie uzbrojenia lub związanej ze sprzętem, który mógłby zostać wykorzystany do represji wewnętrznych, jeżeli właściwy organ uzna, że zezwolenia takie jest konieczne w celu ochrony zagrożonej atakiem ludności cywilnej i zagrożonych atakiem zamieszkałych przez ludność cywilną obszarów na terytorium Libii, pod warunkiem że w przypadku udzielania pomocy związanej z towarami lub technologiami wymienionymi we wspólnym wykazie uzbrojenia dane państwo członkowskie powiadomiło wcześniej Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.

5. Ustępu 1 nie stosuje się do odzieży ochronnej, w tym kamizelek kuloodpornych i hełmów wojskowych, wywożonych czasowo do Libii wyłącznie do użytku osobistego personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych, personelu Unii lub jej państw członkowskich, przedstawicieli mediów, pracowników organizacji humanitarnych i organizacji wspierających rozwój oraz personelu pomocniczego.

(*) Dz.U. C 69 z 18.3.2010, s. 19.;

2) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 4a

1. Zakazuje się wszelkim statkom powietrznym lub przewoźnikom lotniczym zarejestrowanym w Libii lub będącym własnością obywateli lub podmiotów libijskich bądź przez nich użytkowanym:

- a) przelotów nad terytorium Unii;
- b) lądowania na terytorium Unii w jakimkolwiek celu; lub
- c) świadczenia usług lotniczych z lub do Unii;

chyba że dany lot został zatwierdzony wcześniej przez komitet sankcji lub w przypadku lądowania awaryjnego.

2. Zakazany jest świadomy i umyślny udział w działaniach, których celem lub skutkiem jest omińnięcie zakazów, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 4b

1. Zabrania się statkom powietrznym lub przewoźnikom lotniczym w Unii lub będącym własnością obywateli Unii lub podmiotów zarejestrowanych lub utworzonych na mocy prawa państwa członkowskiego, bądź przez nich użytkowanym:

- a) przelotów nad terytorium Libii;
- b) lądowania na terytorium Libii w jakimkolwiek celu; lub
- c) świadczenia usług lotniczych z lub do Libii.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania do lotów:

- (i) których jedynym celem jest cel humanitarny, taki jak dostawa pomocy lub ułatwianie takiej dostawy, w tym zaopatrzenia medycznego, pomocy w zakresie żywności, pracowników organizacji humanitarnych i powiązanej pomocy;
- (ii) służących ewakuacji z Libii;
- (iii) na które zezwala pkt 4 lub 8 rezolucji RB ONZ nr 1973 (2011); lub
- (iv) uznawanych za niezbędne dla dobra ludności Libii przez państwa członkowskie działające w ramach upoważnienia przyznanego w pkt 8 rezolucji RB ONZ nr 1973 (2011).

3. Zakazany jest świadomy i umyślny udział w działaniach, których celem lub skutkiem jest omińnięcie zakazów, o których mowa w ust. 1.”;

3) w art. 6 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W załączniku II wymienia się osoby fizyczne lub prawne, podmioty i organy wskazane przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub przez komitet sankcji zgodnie z pkt 22 rezolucji RB ONZ nr 1970 (2011) lub z pkt 19, 22 lub 23 rezolucji RB ONZ nr 1973 (2011).

2. W załączniku III wymienia się osoby fizyczne lub prawne, podmioty i organy nieuwzględnione w załączniku II, które zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. b) decyzji 2011/137/WPZiB zostały przez Radę wskazane jako osoby i podmioty uczestniczące w zlecaniu i kontrolowaniu dopuszczania się poważnego łamania praw człowieka w stosunku do osób w Libii lub w inny sposób w kierowaniu takimi działaniami lub zamieszane w takie działania, w tym przez uczestniczenie lub zaangażowanie w planowanie, dowodzenie, zlecenie lub prowadzenie ataków z pogwałceniem prawa międzynarodowego, w tym bombardowań z powietrza, wobec ludności cywilnej i obiektów cywilnych, lub jako osoby, podmioty lub organy stanowiące władze Libii, lub jako osoby, podmioty lub organy, które naruszały lub pomagały naruszać postanowienia rezolucji RB ONZ nr 1970 (2011) lub rezolucji RB ONZ nr 1973 (2011) lub przepisy niniejszego rozporządzenia, lub jako osoby, podmioty lub organy działające na rzecz, w imieniu lub pod kierunkiem wspomnianych powyżej osób, podmiotów lub organów, lub podmioty lub organy będące ich własnością lub kontrolowane przez nie lub przez osoby, podmioty lub organy wymienione w załączniku II.”;

4) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 6a

Jeżeli chodzi o osoby, podmioty i organy niewskazane w załączniku II lub III, w których osoba, podmiot lub organ wskazany w tych załącznikach ma udziały, obowiązek zamrożenia środków finansowych i zasobów gospodarczych wskazanej osoby, podmiotu lub organu nie uniemożliwia niewskazanym osobom, podmiotom lub organom dalszego prowadzenia legalnej działalności w zakresie, w jakim działalność ta nie wiąże się z udostępnianiem środków finansowych lub zasobów gospodarczych wskazanej osobie, podmiotowi lub organowi.”;

5) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Na zasadzie odstępstwa od art. 5 właściwe organy państw członkowskich, wymienione w załączniku IV, mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych należących do osób, podmiotów lub organów wymienionych

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 marca 2011 r.

w załączniku III lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych osobom, podmiotom lub organom wymienionym w załączniku III na warunkach, jakie uznają za stosowne, jeżeli uznają to za niezbędne do celów humanitarnych, takich jak dostawa pomocy lub ułatwienie takiej dostawy, w tym zaopatrzenia medycznego, pomocy w zakresie żywności, dostarczania elektryczności, pracowników organizacji humanitarnych i pomocy związanej z ich działalnością, lub ewakuacji z Libii. Dane państwo członkowskie powiadamia pozostałe państwa członkowskie i Komisję o zezwoleniach udzielonych na podstawie niniejszego artykułu.”;

6) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Władzom libijskim ani żadnej osobie, podmiotowi lub organowi wysuwającemu roszczenia w ich imieniu lub na ich korzyść nie przysługują żadne roszczenia, w tym roszczenia o odszkodowanie ani jakiegokolwiek inne roszczenia tego rodzaju, takie jak roszczenie do potrącenia lub roszczenie na podstawie gwarancji, w związku z umową lub transakcją, których wykonanie zostało zakłócone, bezpośrednio lub pośrednio, całkowicie lub częściowo, z powodu środków nałożonych zgodnie z rezolucją RB ONZ nr 1970 (2011) lub rezolucją RB ONZ nr 1973 (2011), w tym środków Unii lub któregośkolwiek państwa członkowskiego nałożonych zgodnie z odpowiednimi decyzjami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, wymaganych przez te decyzje lub nałożonych w związku z wykonaniem tych decyzji, lub środków objętych niniejszym rozporządzeniem.

Osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy nie ponoszą żadnej odpowiedzialności w związku z działaniami podejmowanymi przez nie w dobrej wierze w ramach wykonywania obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu.”;

7) w art. 13 ust. 1 lit. a) odniesienie do art. 4 zastąpione zostaje odniesieniem do art. 5.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady
MARTONYI J.
Przewodniczący